

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216205768
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8216205768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcov 1./ G. D., P. XX.XX.XXXX a 2./ G. D., P. XX.XX.XXXX, obaja bytom N. XXX, XXX XX Š. Č., obaja zastúpení advokátom JUDr. Drahoslavom Magdziakom, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Csp 109/2016-57 zo dňa 5.11.2019 takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalobu zamieťa.
Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.
O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd povolil obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Ro 172/2013. Žalobcom v 1/ a 2/ rade priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Prvoinštančný súd vychádzal zo žaloby, kde žalobcovia žiadali o povolenie obnovy konania vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Ro 172/2013. Žaloba na obnovu konania bola doručená 24.10.2016 a platobný rozkaz, ktorý má byť podrobený obnove konania bol vydaný dňa 19.9.2013. V tom čase platilo ust. § 172 ods. 9 O.s.p., podľa ktorého súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Prvoinštančný súd pri vydávaní platobného rozkazu nemal vydať platobný rozkaz a svojim postupom odňal právo na spravodlivú súdnu ochranu. Žalobcovia argumentovali, že Súdny dvor EÚ vo veci C474/00 rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou. Preto, keďže zmluva o splátkovom úvere, o ktorej súd rozhodol platobným rozkazom, takéto podmienky obsahuje, žiadali, aby súd obnovu konania povolil. Uplatnili si nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný pred prvoinštančným súdom so žalobou nesúhlasil, namietal včasnosť podania žaloby na obnovu konania v subjektívnej trojmesačnej lehote, a takisto aj v objektívnej trojročnej lehote. Namietal, že žalobcovia nešpecifikovali dôvody obnovy konania, námietky o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mohli namietat' v pôvodnom konaní.

Prvoinštančný súd zistil, že žalobcovia sa domáhajú žalobou obnovy konania, ktoré začalo dňa 27.5.2013 a žalovaný v postavení navrhovateľa sa domáhal voči žalobcom v postavení odporcov

zaplatenia sumy 1.999,42 eur s prísl. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 5Ro 172/2013. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, ktorá bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a v tom čase žalobcom ako postupníkom v tomto konaní, žalobcovi, bola postúpená pohľadávka majúca základ v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.6.2004. Právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom peňažné prostriedky, ktoré sa žalobcovia zaviazali vrátiť, avšak vzhľadom na to, že žalobcovia neplatili splátky riadne a včas, právny predchodca žalovaného od zmluvy odstúpil. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 2.179,42 eur a pozostávala z istiny v sume 1.435,32 eur, riadneho úroku v sume 454,92 eur a úroku z omeškania vo výške 289,18 eur. Ku dňu podania návrhu žalobcovia uhradili sumu 180 eur. O žalobe na plnenie rozhodol súd dňa 19.9.2013 platobným rozkazom č.k. 5Ro 172/2013-13 tak, že žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1.999,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 167,04 eur, ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 1.255,32 eur od 18.4.2013 do zaplatenia a trovy konania.

3. Proti tomuto platobnému rozkazu podali žalobcovia „odvolanie“ dňa 7.10.2013. Súd ho neposúdil ako odpor. V podaní žalobcovia uviedli, že sú nezamestnaní, že sú poberateľmi dávky v hmotnej núdzi, starajú sa o dve deti a snažia si nájsť prácu, aby mohli splácať. Preto súd žiadali o odpustenie súdnych poplatkov. Platobný rozkaz sa stal právoplatným dňa 23.10.2013 a v ten istý deň aj vykonateľným. Prvoinštančný súd zistil, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.6.2004 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky tkvejúce predovšetkým v poplatku za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úveru splatného v deň podpisu zmluvy, ako aj v poplatku za správu úveru v sume 1,33 % (40 Sk) mesačne. Na základe tejto zmluvy bol žalobcom poskytnutý úver v sume 3.319,39 eur (100.000 Sk) pri ročnej úrokovej sadzbe 11,80 %. Po postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného na žalovaného, žalovaný dňa 24.8.2012 predložil žalobkyňu v 1/ rade na podpis formulárovú zmluvu nazvanú Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalobkyňa v 1/ rade podpísala. Súčasťou tejto dohody bola v bode 4 rozhodcovská doložka o tom, že strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy budú riešené pre presne označenými dvoma rozhodcovskými súdmi.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 397 CSP, ďalej podľa § 398, § 399, § 403 ods. 1, 2 a § 409 CSP. Aplikoval ust. § 172 ods. 9 O.s.p., § 497 Obchodného zákonníka § 52 ods. 1 - 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ďalej ust. § 2, § 3 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Prvoinštančný súd skúmal najskôr včasnosť podania žaloby na obnovu konania. Zistil, že žaloba bola podaná včas. Žalobou napadnutý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2013. Žalobcovia žalobu na obnovu konania podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu na poštovú prepravu dňa 21.10.2016, pričom tento deň pripadol na piatok. Koniec trojročnej objektívnej lehoty na podanie takejto žaloby pripadol na 23.10.2016, čo bola nedeľa, a preto ak žaloba bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 21.10.2016 a súdu bola doručená dňa 24.10.2016, bola podaná v rámci trojročnej objektívnej lehoty v súlade s ust. § 403 ods. 2 CSP.

Súd zároveň konštatuje včasnosť dodržania aj subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie takejto žaloby. Žalobkyňa v 1/ rade na pojednávaní uviedla, že od kamarátky sa dozvedela, že má ísť do centra právnej pomoci, že jej tam poskytnú informáciu, ako riešiť úvery. Okamih, keď žalobkyňa nadobudla vedomosť od kamarátky a následne keď prvýkrát navštívila centrum, nemožno považovať za začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty. Takýto pohľad na dodržanie subjektívnej lehoty, ako zastáva v priebehu konania žalovaný, súd považuje za nespravodlivý a to predovšetkým majúci na pamäti postavenie žalobcov ako spotrebiteľov, ako aj z dôvodu poskytnutia bližšie neurčenej informácie od kamarátky žalobkyne nemožno bezpečne uzavrieť, že v tomto okamihu sa žalobkyňa v 1/ rade dozvedela alebo mohla dozvedieť o dôvode povolenia obnovy konania.

Z takéhoto zistenia súd vyhodnotil ako prvotnú informáciu, ktorá by mohla mať pre žalobcov význam. O tom, či informácia bude mať aj požadované účinky, bolo rozhodnuté centrom právnej pomoci, ktoré dňa 2.8.2016 ustanovilo žalobcom za advokátku G., pričom dňa 19.8.2016 svoje predchádzajúce rozhodnutie zmenilo a žalobcom na podaní žaloby na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Ro 172/2013 určil advokáta JS.. Až na základe tohto rozhodnutia žalobcovia mohli nadobudnúť vedomosť o tom, že dôvod na povolenie obnovy konania tu zrejme je daný, ak inštitúcia poskytujúca právnu ochranu dotknutým osobám im určila advokáta na zastupovanie v danej veci.

Keďže žaloba prostredníctvom právneho zástupcu žalobcov bola podaná na poštovú prepravu dňa 21.10.2016 a vzhľadom na rozhodnutie centra právnej pomoci o poskytovaní právnej pomoci zo dňa

2.8.2016, resp. 19.8.2016 zakladalo plynutie subjektívnej trojmesačnej lehoty, súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas v objektívnej aj v subjektívnej lehote.

Následne prvoinštančný súd podrobil analýze zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.6.2004 a zistil, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, čo ide o dôvod pre obnovu konania podľa § 397 písm. e/ CSP.

Prvoinštančný súd nepovažoval námietku žalovaného, že žalobcovia mohli rozsudkom Súdneho dvora EÚ C 473/00 už argumentovať aj v konaní pod sp. zn. 5Ro 172/2013, za dôvodnú, pretože je mimo reality praktického života sledovať činnosť Súdneho dvora EÚ a vyžadovať znalosť jeho rozhodnutí vo vzťahu k spotrebiteľom. Nedostatočná informovanosť spotrebiteľa nemôže byť na jeho ujmu. Navyiac, nie všetky rozhodnutia Súdneho dvora sú preložené do slovenského jazyka.

Prvoinštančný súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP je možné uplatniť len na takú právnu vec, s ktorou rozsudok Súdneho dvora EÚ vecne alebo personálne súvisí a poukázal na rozsudok odvolacieho súdu pod sp. zn. 6Co 121/2017 zo dňa 27.9.2018. Prvoinštančný súd pripomenul, že platobný rozkaz prvoinštančného súdu nebol vydaný sudcom, ale vyšším súdnym úradníkom, pričom proti platobnému rozkazu nebol podaný odpor, ale priemerný spotrebiteľ nedokázal posúdiť v spotrebiteľskej zmluve neprijateľné zmluvné podmienky a ani nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu.

Prvoinštančný súd taktiež uviedol, že bolo bez právneho významu sa ďalej zaoberať aj ďalšími dôvodmi, ktoré žalobcovia poukázali ako dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a/, b/ CSP, keďže je tu daný dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. e/ CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie žalovaný. Namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu, keď prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru o včasnosti podania žaloby na obnovu konania. Žalobcovia podali žalobu na obnovu konania, ktorá smeruje proti právoplatnému a vykonateľnému rozsudku - platobnému rozkazu Okresného súdu Bardejov č.k. 5Ro 172/2013-33 zo dňa 29.9.2013. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2013. Súd povolil obnovu konania na základe existencie rozsudku Súdneho dvora EÚ č. C 473/00, s ktorým je podľa názoru súdu predmetný platobný rozkaz v rozpore. Tento rozsudok Súdneho dvora bol vydaný 21.11.2002, žalobcovia mali možnosť sa s ním oboznámiť od doby jeho zverejnenia. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania teda nemôže začať plynúť od doby, kedy Centrum právnej pomoci, kancelária Svidník, rozhodla o určení advokáta žalobcom. Žalobcovia mali objektívne možnosť dozvedieť sa o dôvodoch obnovy konania skôr, pričom nemôže byť na ťarchu žalovaného, že tieto dôvody neskúmali. Zákonodarca podľa § 403 ods. 1 CSP vyjadril objektívne slovom „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobcovia skutočne o dôvode obnovy konania dozvedeli. Podstatou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohli dozvedieť. Prihliadnuc k dátumu vydania rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je zrejmé, že po uvádzaných dôvodoch obnovy konania sa žalobcovia mohli dozvedieť ihneď po tom, čo napadnutý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, resp. objektívne aj skôr, a preto posledný deň lehoty na podanie tejto žaloby bol podľa žalovaného v súdenom prípade najneskôr 23.1.2014. Zmeškanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je možné odpustiť. Žalobcovia sa mohli s obsahom rozhodnutia C 473/00 oboznámiť už v čase, kedy platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2013. Opačný výklad znamená neprípustné predlžovanie plynutia subjektívnej premlčacej doby. Preto žaloba na obnovu konania podaná žalobcami je podaná oneskorene.

Ďalej žalovaný namietal, že žaloba je neprípustná, pretože v žalobe na obnovu konania mohli žalobcovia použiť dôvody na obnovu konania už v pôvodnom konaní, avšak tak neurobili. Súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil, keď mal žalobu odmietnuť.

5. K odvolaniu žalovaného zaujali písomné stanovisko žalobcovia. Uvedli, že v súvislosti s oboznámením sa rozhodovacej činnosti Súdneho dvora EÚ poukazujú na súdnu prax vyšších súdnych autorít, podľa ktorej neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Nie všetky rozsudky Súdneho dvora sú preložené do slovenského jazyka a nie je možné od spotrebiteľa vyžadovať znalosť rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a ani sledovať jeho rozhodovaciu činnosť.

O dôvode obnovy konania sa žalobcovia dozvedeli tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, až na základe rozhodnutia centra právnej pomoci. Platobný rozkaz bol vydaný vyšším súdnym úradníkom a odvolanie voči platobnému rozkazu nebolo posudzované ako odpor. Priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách a využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Preto žiadali, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené.

6. K vyjadreniu žalobcov zaujal písomné vyjadrenie žalovaný, ktorý poukázal na to, že ust. § 403 ods. 1 CSP vo vzťahu k plynutiu trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania plynie od momentu, kedy sa ten, kto navrhuje obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Moment reálneho a skutočného dozvedenia sa tohto dôvodu je bez právneho významu. Žalovaný zotrval na dôvodoch svojho odvolania a žiadal, aby rozsudok prvoinštančného súdu bol zmenený a žaloba bola odmietnutá, resp. zamietnutá, alebo aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K vyjadreniu žalovaného zaujali písomné stanovisko žalobcovia, ktorí poukázali na to, že prvoinštančný súd sa precízne zaoberal počiatkom plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Preto žiadali, aby rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

Žalobcovia podali žalobu na obnovu konania už podľa nového procesného predpisu, a to podľa zákona č. 160/2015 Z.z., účinného od 1.7.2016. Žaloba došla na prvoinštančný Okresný súd Bardejov dňa 24.10.2016. Žalobcovia v žalobe uviedli, že žiadajú o obnovu konania vedeného pôvodne pred Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 5Ro 172/2013, kde bol vydaný platobný rozkaz č.k. 5Ro 172/2013-33 zo dňa 19.9.2013. Uvedené rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 23.10.2013. Žalobcovia tvrdili, že sú tu dôvody pre obnovu konania podľa § 397 písm. a/, b/ a e/ CSP.

Žalobcovia v žalobe poukázali na skutočnosť, že súd vydal vo veci platobný rozkaz, hoci zmluva obsahovala neprijateľné podmienky, ktoré je povinný súd ex offio skúmať, pričom svoje dôvody pre obnovu konania opreli o rozsudok pod č.k. C 473/00 vo veci Cofidis a rozsudok Oceano grupp editorial a Salvat editores. Na základe týchto rozsudkov žalobcovia tvrdili, že im ako spotrebiteľom v pôvodnom konaní nebola poskytnutá účinná ochrana, pretože o svojich právach ako spotrebiteľia nevedeli alebo mali ťažkosti s ich uplatnením pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 1.6.2004, kde si žalovaný v postavení žalobcov uplatňoval voči nim plnenie, ktoré už v svojom samotnom postupe nebolo správne pri vymáhaní, keď bol vydaný vo veci platobný rozkaz a súd neskúmal, či predmetný platobný rozkaz nemá spotrebiteľský charakter. Preto žalobcovia žiadali, aby súd obnovu konania povolil a zároveň žiadali odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu č.k. 5Ro 172/2013-33 zo dňa 19.9.2013.

Uznesením č.k. 3Csp 109/2016-17 zo dňa 18.3.2019 prvoinštančný súd odložil vykonateľnosť napadnutého platobného rozkazu. Návrh na odklad právoplatnosti zamietol.

Žalobcovia k žalobe priložili doklad o tom, že Centrum právnej pomoci im dňa 2.8.2016 pôvodne ustanovilo advokáta JS. na zastupovanie ich ako oprávnenej osoby, neskôr za advokáta bol určený G., a to rozhodnutím zo dňa 19.8.2016. Bol pripojený platobný rozkaz a zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a dlžníkmi žalobcami. Číslo zmluvy bolo určené XXXXXXXXXXXX na úver v rozsahu 100.000 Sk.

Prvoinštančný súd preskúmal žalobu na obnovu konania, vypočul strany sporu na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že v danom prípade to nie sú okolnosti odôvodňujúce postup podľa § 413 CSP a uznesením žalobu na obnovu konania neodmietol, ale v súlade s ust. § 414 CSP rozhodol rozsudkom o povolení obnovy konania.

Žalobcovia v žalobe na obnovu konania uviedli, že dôvod obnovy konania vidia v ust. § 397 písm. a/, b/ a e/ CSP.

Podľa § 397 písm. a/ CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany záväzné.

9. Žalobcovia v žalobe na obnovu konania poukázali len na dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP a na existenciu rozhodnutia C 473/00. Dôvody na obnovu konania uvedené v ust. § 397 písm. a/, b/ CSP bližšie nešpecifikovali. Napriek tomu prvoinštančný súd vo vzťahu k týmto dôvodom nevidel

dôvodnosť na postup podľa § 413 CSP a vo veci rozhodol rozsudkom s tým, že týmito dôvodmi sa nezaoberal.

Tento postup prvoinštančného súdu keď sa nezaoberal dôvodmi, ktoré boli síce v žalobe explicitne uvedené v súlade s ust. § 406 CSP a bližšie nezdôvodnené, nebol správny a bolo povinnosťou prvoinštančného súdu sa s takto vadnou časťou žaloby vysporiadať. Keďže však prvoinštančný súd nevidel dôvody na odmietnutie žaloby a vo veci rozhodol rozsudkom, uvedené dôvody odvolací súd považoval za nedôvodné a napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil a žalobu zamietol podľa § 388 CSP, lebo neboli splnené podmienky na potvrdenie ani zrušenie v rozsahu v tejto časti.

10. Následne odvolací súd skúmal dôvody na povolenie obnovy konania vyplývajúce z ust. § 397 písm. e/ CSP. Predmetom obnovy konania v prejednáwanej veci je platobný rozkaz prvoinštančného súdu (prípustnosť obnovy konania podľa § 398 CSP) vydaný v rozkaznom konaní Okresného súdu Bardejov č.k. 5Ro 172/2013-13. Platobný rozkaz sa stal právoplatným dňa 23.10.2013 a týmto dňom aj vykonateľným. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok. Narušenie princípu právnej istoty strán vo veci, ktorá bola právoplatne meritórne ukončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Je možné takéto rozhodnutie napadnúť len z taxatívnych dôvodov a z presne zákonne stanovených dôvodov. Prvoinštančný súd uznal dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP pre existenciu rozporu platobného rozkazu s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci *Oceano grupo editorial a Salvat editores*, alebo vo veci *Cofidis* pod č. C 473/00.

Keďže ide o dôvod obnovy konania, kde sa narúša právna istota pôvodných strán sporu v právoplatne a vykonateľne meritórne rozhodnutej veci, je potrebné dôvod obnovy konania vykladať vyslovene striktné v súlade s ust. § 397 písm. e/ CSP. V danom prípade nemôže existovať akékoľvek súdne rozhodnutie Rady Európskej únie alebo Komisie v iných, prípadne pretože takéto rozhodnutie nie je pre strany záväzné. Podmienkou, ktorá vyplýva priamo z ust. § 397 písm. e/ CSP je, že tu existuje určité vecné a personálne prepojenie s konaním Okresného súdu Bardejov č.k. 5Ro 172/2013.

Z obsahu žaloby na obnovu konania a ani z dôvodov uvedených pred prvoinštančným súdom a ani z prvoinštančného rozsudku nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by toto vecné a personálne prepojenie s označenými konaniami vo veci *Oceano grupo editorial* a vo veci *Cofidis* s rozkazným konaním 5Ro 172/2013 osvedčoval. V konaní vedenom vo veci *Lucchini* bolo zaujaté stanovisko, keď sa stanovila nutnosť vecného a personálneho prepojenia rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, Komisie a Rady s vecou, ktorá právoplatne bola ukončená a ktorej obnova sa požaduje. Niet dôvodu, prečo by tento výklad mal pôsobiť inak, ako je striktné znenie zákona v ust. § 397 písm. e/ CSP, keď mimoriadny opravný prostriedok v záujme zachovania právnej istoty je výnimočný opravný prostriedok so zákonom stanovenými predpokladmi podania.

Prvoinštančný súd sa touto úvahou vo veci nezaoberal, naopak, jeho výklad dôvodov na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP bol široký, keď skúmal, ako prvoinštančný súd podmienky vydania platobného rozkazu a hmotnoprávne okolnosti uplatneného nároku v pôvodnom, už právoplatne skončenom konaní o veci, čo je neprípustné. Takýmto postupom sa zasahuje do princípu právnej istoty pôvodných strán sporu.

11. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže nahradiť nečinnosť pôvodných strán sporu v prípade, pokiaľ opomenú alebo nevyužijú riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu, ktoré nebolo vydané v súlade s ich predstavami. V prejednáwanej veci žalobcovia v pôvodnom konaní nevyužili žiaden opravný prostriedok, hoci o jeho aplikácii boli náležitým spôsobom poučení a proti platobnému rozkazu nepodali odpor, žiadali len o zohľadnenie ich sociálnej situácie. Tým, že nevyužili riadne opravné prostriedky a nechránili v pôvodnom konaní svoje práva zákonne dostupnými riadnymi opravnými prostriedkami, nie je to možné odstrániť v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, a to v konaní o obnovu konania, a dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Mimoriadny opravný prostriedok obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľného právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je obmedzená. Teda široký výklad prípustnosti obnovy konania pre účely opätovného zisťovania skutkového stavu prvoinštančného konania a zmeneného právneho hodnotenia tohto stavu je neprípustné.

12. Navyiac, prvoinštančný súd nesprávne postupoval pri vyhodnotení včasnosti podania mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Odvolačný súd aj túto odvolaciu námietku žalovaného považoval za dôvodnú a právne posúdenie veci prvoinštančným súdom za nesprávne.

Pokiaľ prvoinštančný súd vyhodnotili plynutie objektívnej trojročnej lehoty podľa § 403 ods. 2 CSP ako včasné, a keďže táto okolnosť odvolaním napadnutá nebola, odvolací súd sa včasnosťou podania odvolania v objektívnej lehote nezaoberal.

Ako podstatné však považuje uviesť, že žalobkyňa vzhľadom na skutočnosť, že počiatok plynutia subjektívnej lehoty bližšie špecifikovala len pred prvoinštančným súdom na pojednávaní dňa 5.11.2019 a vo zvyšku úvahu o včasnosti vykonal len prvoinštančný súd, nepostupoval správne. Tieto okolnosti mal prioritne vyhodnotiť a v takom prípade by jeho postup bol indikovaný v ust. § 413 CSP. Prvoinštančný súd okolnosti včasnosti podania žaloby na obnovu konania zisťoval až na nariadenom pojednávaní a nezistil dôvody na odmietnutie žaloby, považoval subjektívne plynutie lehoty od momentu, kedy bolo vydané rozhodnutie Centra právnej pomoci o ustanovení právneho zástupcu žalobcom dňa 2.8.2016, resp. zmenené dňa 19.8.2016 za moment, kedy žalobcovia mohli nadobudnúť vedomosť o dôvode obnovy konania, a preto žaloba na obnovu konania, ktorá došla prvoinštančnému súdu 24.10.2016 je podaná včas. Táto úvaha však nevychádza zo zákonného znenia. Civilný sporový poriadok na rozdiel od doposiaľ existujúcej judikatúry ustálenej podľa O.s.p. stanovuje možnosť obnovy konania a posúdenie počiatku plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty tak, že táto lehota začína plynúť od momentu, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvodoch obnovy konania, alebo mohol uplatniť svoje nároky na obnovu konania. Pôvodne Občiansky súdny poriadok vychádzal zo subjektívnej lehoty tak, že sa žalobca dozvedel o dôvode obnovy konania a mohol ju uplatniť. Civilný sporový poriadok upustil od preukazovania pozitívneho momentu dozvedenia sa o dôvodoch obnovy konania, vychádza z objektívne existujúcich predpokladov, kedy sa žalobca vzhľadom na všetky okolnosti o dôvodoch obnovy mohol dozvedieť a kedy si tieto dôvody mohol uplatniť.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa ako dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP uviedla rozsudky Súdneho dvora EÚ z roku 2000 je zrejmé, že pokiaľ žalobcovia nevedeli o týchto rozsudkoch v čase ich vydania a zverejnenia v zbierke súdnych rozhodnutí, o týchto rozhodnutiach sa mohli dozvedieť najneskôr v čase, kedy nadobudol platobný rozkaz vydaný v rozkaznom konaní právoplatnosť dňa 23.10.2013. Potom v subjektívnej trojmesačnej lehote si mohli nárok na obnovu konania pre tento zákonný dôvod uplatniť do 23.1.2014, teda ešte počas plynutia objektívnej lehoty vyplývajúcej z ust. § 403 ods. 2 CSP. Márnym uplynutím tohto subjektívneho momentu bolo potrebné považovať žalobu na obnovu konania podanú po lehote. Skutočné dozvedenie sa žalobcov o tom, že je tu reálna možnosť podať žalobu v čase, keď im bol ustanovený zástupca prostredníctvom Centra právnej pomoci dňa 2.8.2016, resp. 19.8.2016 je moment, ktorý jej bez vplyvu na uplynutie subjektívnej trojmesačnej lehoty.

13. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobu zamietol.

14. Podľa § 396 ods. 2 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol aj o trovách konania, kde úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu, pretože žalovaný bol v spore úspešný. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.